

РЕШЕНИЕ

№ 6093

гр. София, 13.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 16.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря ЕЛЕОНОРА СТОЯНОВА, като разгледа дело номер **8560** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 21004 от 11.09.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УП 4045/05.09.2012 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от С. М., гражданин на И. чрез адв. Д. Д. от САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 226 срещу Решение № 561 от 27.07.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради противоречие с разпоредбите на чл. 146, т.3 и т.4 от АПК. Излагат се съображения, че неправилно ответникът е приел за недостоверна и противоречива изложената от чужденеца бежанска история, не са разгледани в цялост и задълбоченост изтъкнатите от него факти и обстоятелства. Не на последно място се инвокират доводи, че решението е постановено в нарушение на чл. 4, ал.3 от ЗУБ във връзка с чл. 33, ал.1 от Конвенцията за статута на бежанците, който задължава органа по предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут да се мотивира относно принципа “non refoulement” – забрана за връщане.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се явява лично и се представлява от адв. Д., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – председателят на ДАБ, редовно призован не се явява, не се представлява

и не взема становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Настоящото производство е образувано по повод последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на ЗУБ, подадена от С. М.. Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба до ДАБ при МС с вх. № 279/23.02.2010 г.(л.91), с която е поискал защита и закрила и на която дата е регистриран.

Първоначалната молба подадена от С. М. за статут на бежанец на Република България с вх. № 2307 от 01.08.2000 г. Проведено е интервю с чужденеца с рег. № 4045/30.11.2000 г. на ДАБ. Производството по молбата е приключило с решение №3499 от 12.03.2001г. на председателя на Агенцията за бежанците, му е предоставена хуманитарна закрила на бежанец със срок от шест месеца. С молба с рег. №4045/04.10.2001г., чужденецът е поискал продължаване на хуманитарната закрила. Последвал е мълчалив отказ на ДАБ, който с решение № 15/17.05.2004 г., което не е приложено към административната преписка, е отменен. След връщането на преписката на административния орган, той отново не се е произнесъл в законоустановения срок и отново е бил налице мълчалив отказ. С определение 1632/14.02.2006г. на ВАС, петчленен състав, е оставено в сила определение № 10249/22.11.2005г. на ВАС III-то отделение, с което жалбата на иранския гражданин срещу втория мълчалив отказ, е оставена без разглеждане, като процесуално недопустима, тъй като е депозирана след изтичането на срока за обжалване.

Образувано е второ административно производство по молбата му за закрила с рег. № 4045/08.10.2008 г., което е приключило с влязло в сила решение № БР-41 от 03.11.2009г. Председателят на ДАБ е отказал възобновяване на производството по реда на ЗУБ за изменение или отмяна на влезлия в сила мълчалив отказ. Административен съд София-град е отменил това решение с определение № 108/18.12.2009 г. и е върнал делото като преписка на компетентния административен орган за провеждане на производство по общия ред на основание чл. 72, ал. 1, т. 2, вр. чл. 70, ал. 2 от ЗУБ. . Проведено е интервю с рег. № 4045/25.02.2010 г. на ДАБ. С решение № 264 от 22.06.2010г. председателят на ДАБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. С решение №9278 от 27.06.2011г., Петчленен състав на ВАС е потвърдил решение № 16054 от 29.12.2010г. на ВАС, Трето отделение, с което административният акт е бил отменен и преписката е била изпратена на председателя на ДАБ за повторна преценка на личното положение на С. М. във връзка с религиозната му принадлежност и ситуацията с религиозните права и свободи в И.. Също така съдът е приел, че административният орган следва да се мотивира относно принципа „non refoulement“.

Във връзка с прието от ВАС, че предвид заявления страх от преследване от официалните ирански власти заради дезертиране от армията, както и поради промяната на религията и обстановката в държавата му по произход, установена въз основа на приложените по преписката доказателства и публикации в средствата на масово осведомяване, със С. М. е проведено ново интервю с рег. № 4045/08.08.2011 г. и са приложени актуални справки на ДАБ. От многобройните интервюта, направени с чужденеца се установява, че жалбоподателят е напуснал страната си на произход преди повече от 20 години. В Република България влиза нелегално през Турция като

използва фалшив ирански паспорт. Като повод за напускане на страната по произход е посочил, че по време на шах Р. Пахлеви в завършил офицерска школа и е бил офицер. След падането на Шаха от власт, бил разжалван от новото правителство на аятоласите и като сержант бил изпратен на фронта, за да воюва срещу И.. Тъй като не желал да воюва, дезертирал и пристигнал в България. Мотивира молбата си за статут с преследване от официалните ирански власти заради дезертиране от армията. През 1993 г. от иранското посолство в България му е издаден ирански паспорт, с валидност 3 години. Срокът на паспорта не е продължаван. В България е съжителствал с българска гражданка, от която има две деца. Не е сключил официален брак с българската гражданка, тъй като иранското посолство е отказало да му издаде документ, че в И. няма сключен брак. Също така жалбоподателят изразява опасения, че при евентуално завръщане в И., ще бъде осъден на смърт чрез обесване, поради смяната на религията си от мюсюлманска към християнска. Въз основа на установената фактическа обстановка ДАБ е издал решение № 561 от 27.07.2012 г., с което е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. Председателят на ДАБ мотивира отказа си въз основа на установената фактическа обстановка, изяснена чрез обстоен анализ на съдържанието на представените справки за актуалната обстановка в страната на чужденеца, както и на изискванията за предоставяне на закрила по ЗУБ.

Направен е изводът, че за чужденеца не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец., защото от материалите по преписката не може да се направи извод за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което не са налице субективният и обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателен страх от преследване“. Той не е преследван по причини на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо, мнение или убеждение. Не е установено да е осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ.

Административният орган се е позовал на справка с вх. № 3472/12.07.2011г. на Дирекция "Международна дейност" на ДАБ, относно възможността да бъде наказателно преследван в държавата по произход във връзка с твърдяното от него дезертьорство. Допълнително на базата на справка вх. № 4219 от 29.08.2011 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд“ на ДАБ, ответникът е счел, че приемането на християнската вяра от молителя в чужбина не би трябвало да води до политическо и друго преследване след завръщане в И., освен ако това стане достояние на властите в И..

По отношение решаването на въпроса за предоставяне на субсидиарна закрила по реда на чл. 9, ал.1 от ЗУБ решаващият орган е посочил, че не са налице предпоставките за това, тъй като от изложената бежанска история от С. М. не се установява по отношение на него да бъде наложено смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. В оспореното решение на председателя на ДАБ е извършен подробен анализ на изложеното от кандидата, констатирани са противоречия в твърденията му относно дезертирането му от армията, не е установено той да е изложен на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. По тези съображения е направен извод, че на същия не следва да се предоставя хуманитарен статут.

Не на последно място по важност, административният орган е мотивирал своя отказ и с полученото становище на специализирана дирекция „Т“ при Д., което е

отрицателно, защото чужденецът с имена С. М. представлява заплаха за националната сигурност.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № 561 от 27.07.2012 г. на председателя на ДАБ е връчено на кандидата на 23.08.2012. Жалбата до Административен съд София град е подадена чрез Държавната агенция за бежанците с вх. № УП 4045/05.09.2012 г., като е изпратена с Известие за доставяне на Български пощи на 10.09.12 г., видно от пощенското клеймо. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 72 и сл. от ЗУБ от председателя на ДАБ съгласно компетентността му, уредена в чл. 75 от същия закон. Съгласно новелата на посочената норма в срок до три месеца от образуване на производството председателят взема решение за: 1. предоставя статут на бежанец; 2. отказва статут на бежанец; 3. предоставя хуманитарен статут и 4. отказва хуманитарен статут.

В настоящия случай производството е образувано по повод решение № 9278 от 27.06.2011 г. на ВАС, петчленен състав, с което е потвърдено решение № 16054 г. ВАС, III то отделение, с което е отменено решение № 264 от 22.06.2010 г. на председателя на ДАБ и е върнал преписката на административния орган за постановяване на ново решение с оглед дадени задължителни указания.

При новото разглеждане на преписката в административното производство са спазени административното производствените правила, регламентирани в раздел III, глава Шеста на ЗУБ. Изпратена е покана за интервю до чужденеца. Такова е извършено в присъствието на преводач на разбираем за жалбоподателя език. Изготвено е становище с рег. № 4045/03.09.11 по реда на чл. 74 от с.з. на старши експерт Е. Ц. в РПЦ – София.

Обжалваният административен акт е законосъобразен - издаден е в установената от закона форма, в съответствие с целта на закона.

Правилен е изводът на органа относно липсата на материалните предпоставки по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на търсещият закрила чужденец - същият не е бил преследван, не е бил обект на репресии в държавата си по произход., като репресията да се основава на неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. От приложената по делото справка относно обществено - политическата обстановка в страната се установява, че в страната има социално-икономически проблеми, но има установен конституционен ред с гарантиране свободата на личността и демократичните институции.

Същият не е бил принуден да напусне държавата си по произход по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо

мнение или убеждение. Спрямо него не е било осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ и няма риск от бъдещо такова. Установено е, че по отношение на него няма дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване.

За чуждия гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, понятията „смъртно наказание“, „екзекуция“ и „изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, наложени на молител в страната му на произход“, използвани в чл. 15, б. „а“ и „б“ от Квалификационната директива или чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за субсидиарна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. За разлика от това обаче посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в“ от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя“, обхващат по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Кандидатът не е бил принуден да напусне И. и поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание.

В допълнение е необходимо да се посочи, че подробно и обстойно председателят на ДАБ в своя акт е обсъдил представените Справки относно политико – правната ситуация в И., поради което настоящият съд не смята да повтаря мотивите му.

Не се споделят направените възражения от страна на жалбоподателя за участието на преводач по време на проведеното с него интервю на 08.08.2011 г., тъй като така е защитен неговия интерес като чужденец за правилен превод и спазване на процедурата. На следващо място същият видно от изявлението му в съдебното производство, че разбира свободно говоримо и писмено български език е имал правната възможност да възрази срещу извършения превод, но такова не е направено от него.

По отношение на дадените указания от Върховния административен за обсъждане на принципа на “non refoulement”, административният орган без изрично да се позовава на обсъждане на разпоредбата на чл.4, ал. 3 от ЗУБ подробно при разглеждане на условията за предоставя на статут на бежанец и субсидиарна закрила (чл. 8 и 9 от ЗУБ) ги е разгледал и е стигнал до извода, че С. М. не е заплашен при евентуалното му връщане в държавата по произход. На следващо законодателят в чл. 4, ал.4 от същия закон е посочил, че не може да се ползва чужденец, търсещ или получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж е осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото. По делото ведно с административната преписка е прието становището на Държавна агенция „Национална сигурност“, в което изрично е изразено несъгласие за получаване на статут от страна на чужденеца, тъй като същият представлява заплахата за националната сигурност. Това обстоятелство не е оспорено по делото, поради което настоящият съдебен състав на АССГ намира, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена и да се потвърди оспорения акт на председателя на ДАБ.

По тези съображения Административен съд – София град, I – во отделение, 8 ми състав намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М., гражданин на И. срещу Решение № 561 от 27.07.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет. Решението подлежи на обжалване пред върховния административен съд в 14 дневен срок от получаването му от страните, респ. Съобщението за неговото постановяване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: